

1.

Питање: Ваше pjesništvo vezuju i za narodnu pjesnicku tradiciju. Koliko je ona ukorevena u Vašim novijim knjigama?

Одговор: Не само моја, већ и читава савремена македонска поезија потиче из народне песничке традиције. И не само моја, већ и све касније песничке генерације црпице су своје инспирације и училе се песничке традиције.

Најем народна песма, астао као песник, ја сам обавио и постао сам савремена поезија суп-к народне поезије које амоницом, оригиналном

дига идеја небиднине и неговог песничког

слободало директног њом на једном вишем

су и сви остали даро-не даровности, бо се не сме.

79. 88

A.M. " - - - - - Ваше pjesništvo

vezuju i za narodnu pjesnicku tradiciju. (Antaricij?)
monikoma 61. + 7 dble = 134.

Питање: Ваше пјесништво везују и за народну пјесничку традицију. Колико је она укорењена у Вашим новијим књигама?

Одговор: Не само моја, већ и читава савремена македонска поезија потиче из народне пјесничке традиције. И не само моја, већ и све касније пјесничке генерације крпиле су своје инспирације и училе се пјесничком карактеру од веома богате народне пјесничке традиције.

На самом почетку ја сам био под директним утицајем народне песме. Био сам буквално њен роб. Касније, што сам више растао као песник, ја сам се све више ослободио тог директног утицаја и робовања. И постао сам онај што данас јесам, али дубоко ослањам се на моју савремену поезију суштиним нитима везана за једно сазнање и један ток народне поезије које јој даје битно обележје и је чини аутентичном, самониклом, оригиналном и у свом својом и младом.

Тако се последњих година у мени гајала и родила идеја небиднине која је свестрано везана за судбину народа и неговог пјесничког стваралаштва.

Тако се моје пјесничко стварање постепено ослободило директног утицаја народне песме да бије на крају стојало с њом на једном вишем ствараачком нивоу.

Тако сам јак постао теник Небиднине, као што су и сви остали даровити пјесници постали пјесници своје индивидуалне даровитости.

Питање: Познато је, друже Шопов, да сте као амбасадор упознали и друге културе и пјесничке традиције. Дали су тобили и Ваши обзори савана и нових пјесничких открића?

Одговор: Мислим да је пери д од пет година сасвим довољан да један кеси пјесник боље упозна ритам живота и обичаје ј дног региона у коме живи и када се сроди с њим да га пјеснички саволи и описује.

Онај ко је једном упознао ритам и осетио ритам Црне Африке, дивљи зов савана и пјашума, тај се може ослободити тих тајанствених шумова и довикивања, крв његова упија тај тајанствени свет и он почиње полако и пјеснички да га одржава.

И где Чуда! Кроз судбину и историјске недаће народа тих далеких крајева, он несвјсно и полако почиње да гудимих открива судбину и неправде које су врше над његовим народом.

Откривајући свет, он боље упознаје своју домовину.

Стих му постаје еластичнији, шири, гибкији на њм зов афричких не само афричких даљина и дивљина.

Тако сам се и ја вратио са збирком песама са насловом "Песма црне Жене" у којој покуштавам да средим утиске из Црне Африке, а у ствари срећујем утиске о својој домовини.

Колико је свет велик, а мален!

Питање: Македонска пјесничка савременост својеврстан је књижевни феномен, особито на поетском плану. Чиме ^{стиче} толики број даровитих песника и занимљивост ^{оног} пјесничког изражаја у послератном периоду?

Одговор: Македонски књижевни феномен може се схватити и објаснити веома дугим, ^{дугим} столетима спутавањем правом изражавања на свом народном језику. Један народ вековима није смео да исказа своја осећања па је све то преносио усменом традицијом од поколења до поколења, а само су ретки генијални појединци загрмели својим поетским гласом и дознали будуће зоре и свитања.

Тако се у народу ^{на} ~~на~~купило огромно благо песничког казивања које је ~~чекало~~ ^{чекало} повољан тренутак, дан ослобођења, да би ^{из} ~~пу~~нуло кроз срца и уста многих даровитих људи, код ^{свих} ~~свих~~ својом песничком аромом, мирисом и бојом. А сва та песничка полифонија своди се својим заједничким ^{имењем} ~~имењем~~ на неопходно богату полифонију народне песничке традиције.

Оно што је ^{на} ~~на~~кад било спутавањем и онемогућавањем, ^{сада} ~~сада~~ се слободно грана и шири. Границе слободу ^{су} ~~су~~ и границе ^{песни} ~~песни~~ ^{ког} ~~ког~~ стварања. А то је веома ^{широк} ~~широк~~ људски круг у коме има довољно места за све људско и хумано.

(инт. ж.)

Питање: Наозите ли неку битнију разлику између Ваших првих и најновијих песничких дела, и у чему би се она, углавном огледала?

Одговор: Ја сам један од оних песника који је остао веран самом себи од првих песничких покушаја до данашњег зрелог ~~миса~~ писања песама. Никакви књижевни ветрови нису могли да ме заогрну туђим платом који не би био мој и који би одударао ~~мојој~~ песничкој природи. Ти ветрови су ме ~~кориговали~~, исправљали и доводили до св ~~пуније~~ изражања мог песничког ~~бика~~ нису ~~нико~~ успели да ме скрену спута којим идем тако да у једној фази ~~личим~~ на једног, а у другој на другог песника. Песника открива његова песма, а не потпис који ставља испод ње.

Моје прве преокупације љубов и борба су моје сталне obsесије, сам ~~о~~ свако може приметити квалитетни ~~ако~~ раст и ~~савреба~~ сазревање песника ако упоједи почетну са каснијим фазама,

У тим квалитетним ~~разликама~~ огледају се све моје ~~мене~~ и промене од мојих првих до најновијих дела.

ПИТАЊЕ:

Ваше пјесништво везују и за народну пјесничну традицију. Колико је она укорјењена у Вашим новијим књигама?

ОДГОВОР:

Не само моја, већ и читава савремена модерна македонска поезија потиче из народне песничке традиције. И не само моја, већ и све касније песничке генерације црпили су своје инспирације и училе се песничком казивању од веома богате народне песничке традиције.

На самом почетку ја сам био под директним утицајем народне песме, био сам буквално њен роб. Касније, што сам више растао као песник, ја сам се све више ослобађао тог директног утицаја и робовања и постао сам оно што данас јесам, али дубоко осећам да је моја савремена поезија суптилним нитима везана за једно сазнање и један ток народне поезије које јој даје битно обележје и је чини аутентичном самониклом, оригиналном и увек свежом и младом.

Тако се последњих година у мени рађала и родила идеја небиднине која је свестрано везана за судбину мог народа и његовог песничког стваралаштва.

Тако се моје песничко стваралаштво постепено ослобађало директног утицаја народне песме да би се на крају отопило с њом на једном вишем стваралачком нивоу.

Тако сам ја постао песник Небиднине, као што су и сви остали даровити песници постали песници своје индивидуалне посебности.

ПИТАЊЕ:

Познато је друже Попов, да сте као амбасадор упознали и друге културе и пјесничке традиције. Да ли су то били и Ваши обзира сањања и нових пјесничких открића?

ОДГОВОР:

Мислим да је период од пет година сасвим довољан да један песник боље упозна ритам живота и обичаје једног региона у коме живи и када се сроди с њим да га пјеснички заволи и описује.

Онај ко је једном упознао и осетио ритам Црне Африке, диалог зов савана и прашума, тај се тешко може ослободити тих тајанствених шума и довикивања, крв његова упија тај тајанствени свет и он почиње полако и пјеснички да га одржава.

И где Чуда? Кроз судбину и историске недаће народа тих далеких крајева, он несвесно и полако почиње да открива судбину и неправде које су вршени над његовим народом.

Откривајући свет, он боље упознаје своју домовину.

Стих му постаје еластичнији, шири, гибкији на зов афрички, и не само афричких даљина и дивљина.

Тако сам се и ја вратио са збирком песама са насловот "Песма црне жене" у којој покушавам да средим утиске из Црне Африке, а у ствари сређујем утиске о својој домовини.

Нолико је свет велик, а мален!

ПИТАЊЕ:

Македонска пјесничка савременост својеврстан је књижевни феномен, особито на поетском плану. Чиме тумачите толики број даровитих песника и занимљивост вашег пјесничког изражаја у послератном периоду?

ОДГОВОР:

Македонски књижевни феномен може се схватити и објаснити веома једноставно, столећима спутавањем правом изражавања на свом народном језику. Један народ вековима није смео да исказа своја осећања па је све то преносио усменом традицијом од поколења до поколења, а само су ретки генијални појединци загрмели својим поетским гласом и дознали будуће зоре и свитања.

Тако се у народу накупило огромно благо песничког називања које је чекао повољан тренутак, дан ослобођења, да би рукнуло кроз срце и уста многих даровитих људи, код свакога својом песничком аромом, мирисом и бојом. А ова та песничка полифонија своди се својим заједничким именитељем на неособито богату полифонију народне песничке традиције.

Оно што је некад било спутавањем и онемогућавањем, сада се слободно грана и шири. Границе слободе су и границе песничког стваралаштва. А то је веома широк људски круг у коме има довољно места за све што је људско и хумано.

ПИТАЊЕ:

Налазите ли неку битнију разлику између Ваших првих и најновијих песничких дела, и у чему би се она, углавном огледала?

ОДГОВОР:

Ја сам један од оних песника који је остао веран самом себи од првих песничких покушаја до данашњег зрелог писања песама. Никаквих књижевних ветрови нису могли да ме заогрну туђим плаштом који не би био мој и који би одударао мојој песничкој природи. Ти ветрови су ме кориговали, исправљали и доводили до све пунијег изражавања мог песничког бића али нису успели да ме скрену пута којим идем тако да у једној фази личим на једног, а у другој на другог песника. Песника открива његова песма, а не потпис који ставља испод ње.

Моје прве преокупације љубав и борба су моје сталне опсесије, само свако може приметити квалитетни раст и сазревање песника ано упоређи почетну са каснијим фазама.

У тим квалитетним разликама огледају се све моје промене и промене од мојих првих до најновијих дела.

ПИТАЊЕ:

Да ли би сте се могли, данас, присветити тих својих пјесничких почетака, и не само Ваших... јер су то били и почаци модерне македонске књижевности:

ОДГОВОР:

Веома радо се сећам тих дана када смо улазили као мала група песника и прозних писаца у модерну македонску књижевност.

То је био песник и прозни писац Славко Јаневски, са песмама "Цветови" и "Песма за војникот два метра в земја", затим песник и прозни писац Блаже Коневски, са песмама "Сончева колона", "Тешкото" и "Везилка", ја са песмама "Љубав," "Очи", и "Партизанска пролет", Гого Ивановски са песмама "Рахела" и другим.

Свима нама била је заједничка инспирација борбом за коначно ослобођење македонског народа заједно са свим осталим народима и народностима Југославије, а неки су покушали да открију вековне мотиве који су окуп[↑] љали македонски народ и држали га да истраје у тој борби.

Ове песме и дан-данас могу ганути читаоце својом свежином и дубином искрених намера.

ПИТАЊЕ:

Шта сада спремате, чиме сте тренутно преокупирани?

ОДГОВОР:

Рекао сам да сам се вратио из Црне Африке са песмама у којима сам покушао да откријем тај свет, а у ствари открио сам Македонију.

Моја најновија претпоставка је да откривајући своју домовину откријем остали свет.

Нолино је свет мален, а велики

Српска нису била је најважнија претпоставка српски за национално ослобођење македонског народа заједно са свим осталим народима и народностима Југославије, а који су покушали да открију своју домовину наћи су погледали македонски народ и дошли га да открије у тој

ОДГОВОР:

Веома радо се сећам тих дана када смоулазили као мала група песника и прозних писаца у модерну македонску књижевност.

То је био песник и прозни писац Славко Јаневски, са песмама "Цветови" и "Песма за војникот два метра в земја", затим песник и прозни писац Блаже Коневски, са песмама "Сончева колона", "Ташното" и "Безимени", ја са песмама "Љубав", "Очи" и "Партизанска пролет", Гого Ивановски са песмама "Рахела" и другим.

Свима нама била је заједничка инспирација борбом за коначно ослобођење македонског народа заједно са свим осталим народима и народностима Југославије, а неки су покушали да открију вековне мотиве који су окугљали македонски народ и држали га да истраје у тој борби.

Ове песме и дан-данас могу ганути читаоце својом свежином и дубином, искрених намера.

ПИТАЊЕ:

Ваше је дело било и својевидни лјетопис послератних збивања..

ОДГОВОР:

Ја сам покушавао да сваки значајни догађај оденем у одговарајући поетски облик. Почев од омладинских радних акција, наши замисли за прикључење Истре домовини, затим циновске борбе против идеологије Информбироа, па све до израстања свести о националној и етничкој неделивости Македоније.

ПИТАЊЕ:

Шта сада спремате, чиме сте тренутно преокупирани?

ОДГОВОР:

Рекао сам да сам се вратио из Црне Африке са песмама у којима сам покушао да откријем тај свет, а у ствари открио сам Македонију.

Моја најновија преокупација је да откривајући своју домовину откријем остали свет.

Нолико је свет мален, а велики!